2000 ஏப்ரல் 6]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பெரிய விஷயத்தையும் சுருக்கமாகச் சொல்லத் தெரிந்தால்தான், M.L.A.-வாக வேலை பார்க்கலாம்.

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்: முதலமைச்சருடைய கவனத்திற்கு வரவேண்டுமென்ற ஆவலின் அடிப்படையிலேதான், இவ்வளவு விளக்கமாகச் சொன்னேன். வேறு ஒன்றும் இல்லை. எனவே எவ்வளவு செலவானாலும் பரவாயில்லை என்ற விதத்திலே, இந்த மீனவர்களுடைய வாழ்வில், அக்கறை காட்டுகின்றமுகத்தான், அந்தத் தூண்டில் வளைவுகளை, அமைத்துத் தருவதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும், அரசும் முன்வருமா என்பதைத் தங்கள் மூலமாக அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி எஸ். ஜெனிபர் சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதுபோன்ற சூழ்நிலைகள், ஜூன் முதல் அக்டோபர் மாதங்களில் வருகின்றன. ஆகவே, ஒரு கிராமத்தில் இதுபோன்ற தடுப்புச் சுவர்களோ கடலுக்குள் நீங்கள் சொல்வது போல தூண்டில் வளைவுகளோ ஏற்படுத்தும்போது, பக்கத்து கிராமங்கள் நிச்சயமாகப் பாதிக்கப்படும் என்று இங்கே ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆகவே, எந்தக் கிராமத்தில் இதுபோன்ற சூழ்நிலைகள் உள்ளன என்பதைப் பரிசீலித்து, வருங்காலங்களில் படிப்படியாக ஆய்வுகள் நடத்தப்பட்டு, அரசுக்கு வந்தபின்தான் இதுபோன்ற அமைப்புகள் செய்து தரப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு: ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் உடுக்குறி (*) இடப்பெற்றிருந்தால், அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பெற்றது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. விதி 110-ன்கீழ் அறிக்கை

தமிழ்நாடு-கேரள மாநிலங்களுக்கிடையே முல்லைப் பெரியாறு நீர்த்தேக்கம் தொடர்பான பேச்சுவார்த்தை குறித்து மாண்புமிகு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சரின் அறிக்கை

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை விதி 110-ன்கீழ் அறிக்கை ஒன்றை அளிக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அனுமதி வேண்டியுள்ளார்கள். அவருக்கு அனுமதி அளிக்கப்படுகின்றது. மாண்புமிகு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர்.

[2000 ஏப்ரல் 6

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு-கேரள மாநிலங்களிடையே உள்ள நதி நீர்ப் பிரச்சினைகள் பற்றி பேசித் தீர்வு காண தமிழ்நாடு மேற்கொண்ட முயற்சிகளின் பயனாக, 13-8-1998 அன்று திருவனந்தபுரத்தில், அமைச்சர்கள் அளவிலான கலந்துரையாடல் ஒன்று நடைபெற்றது. நிலுவையிலுள்ள அனைத்துப் பொருட்கள் குறித்தும், விவாதிக்க தமிழ்நாடு முன்வந்த போதிலும், கேரள அரசு கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க, முல்லைப் பெரியாறு அணை விவகாரம் குறித்து மட்டுமே பேசலாமென்றும், இதர இனங்கள் குறித்து, இருசாரருக்கும் தோதாக உள்ள மற்றொரு நாளில் பேசலாமென்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது.

மேற்கண்ட கூட்டத்தில், முல்லைப் பெரியாறு அணை விவகாரம் குறித்துப் பேசுகையில், இரு மாநிலங்களும் தத்தம் தொழில் நுட்பக் குழுக்களை அமைப்பதென்றும், அவை முல்லைப் பெரியாறு அணையைப் பார்வையிட்டு, விவாதித்து அறிக்கைகளைத் தத்தம் அரசுக்கு அளிப்பதென்றும், அவற்றின் அடிப்படையில், முதலமைச்சர்கள் அளவில் பேச்சுவார்த்தை மேற்கொள்ளப் படலாமென்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது.

இத்தகைய பேச்சுவார்தைக்கு முன்னதாக, இக்குழுக்களின் அறிக்கைகளைப் பரிமாறிக்கொண்டால், முதலமைச்சர்கள் பேச்சுவார்தையின்போது, அவற்றிலுள்ள விவரங்களை உரிய முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ள ஏதுவாக இருக்கும் என்று பின்னர் தமிழ்நாடு தெரிவித்த கருத்தை கேரளமும் ஏற்றுக்கொள்ள அவ்வாறே செய்வதென முடிவாயிற்று.

தமிழ்நாடு — கேரள தொழில்நுட்பக் குழுக்கள் 14-10-1998 அன்று பெரியாறு அணையைப் பார்வையிட்டன. தமிழ்நாடு தொழில் நுட்பக்குழு தன் அறிக்கையை நவம்பர் 1998-ல் வழங்கியது. அதில் பின்வரும் முக்கிய பரிந்துரைகள் இடம் பெற்றிருந்தன:

"(அ) தற்போதுள்ள நவீன வடிவமைப்பு முறைகளுக்கு ஏற்ப, பெரியாறு அணை வலுப்படுத்தப்பட்டுள்ளதால், எஞ்சிய பணிகளும் முடிவடைந்தவுடன் அணையில் 152 அடி வரை நீரைத் தேக்கி வைக்கலாம்.

(ஆ) பிரதான அணையை வலுப்படுத்தும் பணியும், மிகை நீர்ப் போக்கிகளின் பணியும் முடிவடைந்து விட்டதால், மைய நீர்க் குழுமம்

2000 ஏப்ரல் 6] [திரு. துரைமுருகன்]

ஏற்கெனவே பரிந்துரைத்திருந்தபடி, அணையின் நீர் மட்டத்தை முதலில் 145 அடிக்கு உடனடியாக உயர்த்திட கேரள அரசின் இசைவினைப் பெறலாம்."

ஆனால், கேரள அரசு தொழில்நுட்ப அறிக்கை தருவதில் பெரும் சுணக்கம் காட்டி வந்தது. தமிழக முதலமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து, ஐந்து கடிதங்களும், பொதுப் பணித் துறை அமைச்சரிடமிருந்து எட்டு கடிதங்களும் தொடர்ந்து அனுப்பப்பட்டும், கேரளம் தன் தொழில் நுட்பக் குழு அறிக்கையைப் பரிமாறிக் கொள்வதிலும், முதலமைச்சர் அளவிலான பேச்சுவார்த்தை மேற்கொள்வதிலும் காலம் தாழ்த்தி வந்தது. பின்பு, ஜனவரியில், கேரள தொழில்நுட்ப அறிக்கை தயாராகிவிட்டதென்ற தகவல் கிடைத்ததும், 28-1-2000 அன்று தொழில் நுட்ப அறிக்கைகள் பரிமாற்றம் செய்யப்பட்டன.

கேரள தொழில்நுட்பக் குழு அறிக்கையின் முக்கிய பரிந்துரைகள் பின்வருமாறு:

"முல்லைப் பெரியாறு அணை கட்டி 104 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அணை தன் ஆயுட்காலத்தை ஏற்கெனவே கடந்துவிட்டது. தமிழ்நாடு அரசு மேற்கொண்ட அணை வலுவாக்கப் பணிகளினால், அணையின் பாதுகாப்புக்கு உடனடி அபாயம் இல்லை என்றபோதிலும், நீர் மட்டத்தைத் தற்போதைக்கு 136 அடி வரையில் வைத்துக்கொள்ளலாம்.

அணையின் வலு குறித்து தமிழ்நாடு கேரளப் பொறியாளர்கள் இணைந்து, தீவிரமாகக் கண்காணித்து வரலாம்.

அணையின் நிலை மோசமாகும் அறிகுறி தோன்றினால், நீர் மட்டத்தை 136 அடிக்கும் கீழாகக் குறைக்க தக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளலாம்."

இம்மாறுபட்ட தொழில்நுட்பக் கருத்துக்களின் பின்னணியில்தான், இந்த விவகாரத்திற்கு ஓர் இணக்கமான முடிவு காண தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் கேரள முதலமைச்சருடன் நிகழ்த்திய கடிதப் போக்குவரத்தின் விளைவாக, இரண்டு முதலமைச்சர்களும் 5-4-2000 அன்று திருவனந்தபுரத்தில் சந்தித்துப் பேச முடிவு செய்யப்பட்டது.

இதற்கிடையில், பொது நலன் மனுக்களாக அணை நீர் மட்டத்தை 136 அடிக்கு மேல் அனுமதிக்கக் கூடாதென, கேரள உயர் நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருந்த மூன்று மனுக்களையும், அணை நீர் மட்டத்தை 152 அடிக்கு மீளக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று, சென்னை

[திரு. துரைமுருகன்] [2000 ஏப்ரல் 6

உயர் நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருந்த நான்கு மனுக்களையும், உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு மாற்றி, உச்ச நீதிமன்றம் விசாரித்து, ஆணை வழங்குமாறு 14-12-1998-ல் மாற்றல் மனு ஒன்றினையும், இரு உயர் நீதிமன்றங்களும் மேற்குறிப்பிட்ட பொது நல மனுக்களை மேற்கொண்டு விசாரிக்க தடை விதிக்கக் கோரி பல்வகை மனு ஒன்றினையும் உச்ச நீதிமன்றத்தில் தமிழ்நாடு அரசு தாக்கல் செய்தது. உச்ச நீதிமன்றமும் 1-2-1999-ல் தடையாணையை வழங்கியது. மாற்றல் மனு 13-12-1999-ல் விசாரணைக்கு வந்தபொழுது, கேரள அரசு தரப்பில், இரு மாநிலங்களுக்கிடையே பேச்சு வார்த்தை நடைபெற முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்று தெரிவித்து வழக்கை எட்டு வாரங்களுக்கு ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது. ஏதேனும் ஒரு வகையில் இரு மாநிலங்களுக்குமிடையே ஓர் ஒருமித்த கருத்து உருவாகக் கூடும் என்று கருதி விசாரணையை உச்ச நீதிமன்றம் எட்டு வாரத்திற்கு ஒத்திவைத்தது.

`The Supreme Court in its order, dated 13-12-1999, ordered that 'the matters are therefore, adjourned by eight weeks and we hope by that time the parties shall be able to arrive at some consensus.'

முற்பகல் 10-35

5-4-2000 அன்று நடந்த பேச்சுவார்த்தையின்போது அணையை வலுப்படுத்த தமிழ்நாடு அரசு பல கட்டுமானப் பணிகளைச் செய்திருந்தபோதிலும் அணை முழுவதுமாக வலுப்படுத்தப்பட்டுவிட்டது என்றோ, யாதொரு அபாயமுமின்றி செயல்படும் என்றோ உத்தரவாதம் இல்லை என்று கேரள அரசு தரப்பிலே கூறப்பட்டதோடு, மேலும் அணையின் செயல்பாட்டைக் கண்காணிக்கப் பொருத்தப்பட்ட கருவிகள் சரியாகச் செயல்படுகின்றனவா என்பதை தமிழ்நாடு–கேரள பொறியாளர்களைக் கொண்ட ஒரு கூட்டுக் குழு நியமிக்கப்பட்டு கண்காணித்து வரலாமென்றும், தற்போது நீர் மட்டத்தை 136 அடிக்கு மேல் உயர்த்துவதற்குத் தமக்கு சம்மதமில்லை என்றும் கேரள அரசு தரப்பில் சொல்லப்பட்டது.

தமிழகத்தின் சார்பில் மத்திய நீர்க் குழுமம் Central Water Commission ஏற்கெனவே கூறியபடி அணையில் நீரைத் தேக்கும் அளவினை 145 அடிக்கு உடனடியாக உயர்த்தலாம், அப்படி உயர்த்துவதால் அணைக்கு எந்தவித ஆபத்தும் ஏற்பட வாய்ப்பில்லை என்ற கருத்து தமிழ்நாடு

2000 ஏப்ரல் 6] [திரு. துரைமுருகன்]

அரசு சார்பில் எடுத்துரைக்கப்பட்டது. கண்காணிக்கப் பொருத்தப்பட்டிருக்கும் கருவிகள் அணையைப் பராமரிப்பதற்கு ஒரு சாதனமே அன்றி அவற்றின் செயல்பாட்டுக்கும் அணையின் நீர் மட்டம் உயர்த்துவதற்கும் சம்பந்தமில்லை என்றும் எடுத்துக் கூறப்பட்டது. மேலும் பேபி அணையைத் தொடர்ந்து கட்டுவதற்கு கேரள அரசு தமிழக அரசுக்கு ஒத்துழைப்பை வழங்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது. கேரள அரசு தனது பிடிவாதமான நிலையைத் தளர்த்திக்கொள்ளாததால், ஒருமித்த கருத்து ஏற்படவில்லை. இந்தத் தகவல்களை தமிழ்நாடு அரசு உச்ச நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்து தக்க பரிகாரம் காண நடவடிக்கை மேற்கொள்ளும்.

திரு. மு. அப்பாவு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, விவசாய பம்ப் செட் பற்றி...

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே ...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விதி 110-லே அறிக்கை வைக்கப்பட்டால் விவாதம் கிடையாது. நீங்கள் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றீர்கள். சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்கிறேன்.

3. தகவல் கோரல்

பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் மீது 4-4-2000 அன்று தாம் குற்றஞ்சாட்டியதற்கு அளித்த ஆதாரத்தின் மீது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் தீர்ப்புக் கோருதல்.

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் இந்த அவையிலே என்னைக் கேட்டுக் கொண்டபடி ....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அதைத்தான் என்னிடம் கொடுத்துவிட்டீர்கள். அதைப்பற்றி இப்பொழுது நீங்கள் திரும்பப் பேச வேண்டியதில்லை. நியாயமாகப் பார்த்தால் நான் என்ன சொன்னேன் என்பதைச் சொல்கிறேன். நீங்கள் உட்காருங்கள், நான் சொல்கிறேன். உங்கள் கையிலே ஆதாரம் இருக்கிறது என்று சொன்னீர்கள். "என்னிடம் உடனே கொடுங்கள். இரண்டு நாளில் தீர்ப்புச் சொல்கிறேன்" என்றேன். இன்றைக்குக் காலையிலே வந்து இப்போது ஆதாரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். அது முறையில்லை என் கணக்குப்படி. இருந்தாலும் இந்த ஆதாரத்தை இப்பொழுது கொடுத்ததினாலே, அது என்ன என்று நான் பார்த்துச் சொல்கிறேன்.